

славянски думи. Като такива той смѣта съ Френа титлата *владавазъ* на нѣкои монети и името *Шилко* = Василко. Обаче думата *сирѹ*, която се смѣта тоже за славянски, той поставя под въпросъ. Отъ присѣтствието на нѣколко славянски думи въ езика на волжскитѣ българи да се заключава, че прабългаритѣ сѣ славяни или смѣсь отъ славяни и фини, това Рёслеръ го смѣта само за твърдѣ прѣбързано „doch zu voreilig“ (253.).¹⁾

Всички до тукъ аргументи, както виждаме, сѣ черпени или отъ исторични свидѣтелства (арабски и грѣцки), или отъ рѣдкитѣ прабългарски езикови останки въ нѣкои лични имена и т. под. Още Шлёцеръ бѣ изразилъ обаче прѣдположението, че може би въ езика на *сгарьменнитѣ* българи да се намѣрятъ по-похватни докази за произхода имъ и тѣй като сегашнитѣ етнографски данни не могатъ да ни дадатъ никаква опорна точка, за да опрѣдѣлимъ по-точно мѣстото на българитѣ въ угро-финската фамилия, Рёслеру идва на умъ една оригинална мисль: да прѣтърси езика на днешнитѣ *романи*, да ли въ него не могатъ се намѣри нѣкои думи, които биха могли да покажатъ непосредното отечество на българитѣ. Той съзнава, че би постигналъ по-прѣмо цѣльта си, ако би подложилъ на изслѣдване *самитѣ български* нарѣчия, обаче неподготвенъ за тая работа, той се вижда принуденъ, да я прѣдостави другиму. Само пътемъ въ една бѣлъзка той изтъква двѣ български думи, които му се виждатъ прабългарски: *бара*, която се срѣща и въ гр. *мѣара*, ср. бара (Рёслеръ я намира у камасиницѣтѣ, сѣдователно трѣбва да е собствено прабългарска) и *сиракъ*, *сираче*, бл. ср. *ром.* siracii, siriman, suruman, surman (ср. *самоедски* sira вдовецъ, вдовица, silemano, siremano, овдовѣвътъ, *фински* suru, грижа, тъга, suruinen, тѣжентъ, suretan, опечалвамъ, surkia, мизеренъ, surkutani, оплаквамъ, имамъ състрадание съ нѣкого). — Двѣ-три други думи той привежда на стр. 256: *нени* (по-големъ братъ), *тата* (по-голема сестра) и *голѣминъ* (януари) и ги сравнява съ *тавги-самоед.* nenne (по-старъ братъ), tête, сестра, *юрак.-самоед.* tati по-млада жена, и *юрацки* arka-jiru, име на единъ мѣсець (букв. голѣмъ-мѣсець).

Споредъ Рёслера ром. д. *noian*, дълбочина, пропастъ, не може да бѣде чужда на тавги-самоедската *noane* нурникъ (Tauscher). „Необясненото“ (das unerklärte) *calieu* — бѣдентъ, може ли да нѣма нищо общо съ тавг. *kaaliku*? Ром. *deal* = юракко самоедски teal (планина); ром. *mal*, брѣгъ ср. юракъ. муга, пѣсчливъ брѣгъ, тавги-сам. муга, енисей сам. mola; ром. *lopătă* се срѣща въ най-кратка форма въ *ост. сам.* lap, lab, lappa, laba (лопата за веселение), енис. ост. laba, lobi, id., labotao, lobitedo, весля; ром. *toropi*, отупвамъ (бии), toroipan, сопа, не е обяснено до днесъ. Не е ли чудно (merkwürdig), че юрак. сам. tyra, tira, tire значи юмрукъ, tyrieu, tyrian, tyripü отупвамъ, набивамъ (durchprügeln 254); p. *bojar* отъ самоедск. jier, jer, князь, господинъ, ост. *pajar*,

¹⁾ Сжщо така отрицателно се отнася Рёслеръ и къмъ тълкуванието, което Френъ дава на известния насажъ отъ Шежсединъ, че българитѣ сѣ „народъ, произлѣзълъ отъ смѣнянието на турци и славяни“. Тукъ трѣбва да се разбира, споредъ Рёслера, само толкова, че областта на българитѣ е между тая на турцитѣ и славянитѣ. (Der Satz besagt nichts als die Alt-Ansässigkeit der Bulgaren zwischen Slaven und Türken, p. 288, заб. 1.).